

Szczecin 2016-06-07

Prezydent Miasta Szczecina
Pl. Armii Krajowej 1
70-456 Szczecin

Dotyczy: WUiAB-I.6740.147.2016.DK
UNP: 28824/WUiAB/-I/16

W związku z wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji oraz zamiarem wydania pozwolenia na budowę dla zamierzenia inwestycyjnego „Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej 73235 PSZ Szczecin Topolowa 942990” przy ulicy Topolowej 5c działka gruntu nr 53/9, w imieniu Rady Osiedla Płonia-Śmierdnica-Jezierzyce oraz 136 mieszkańców tego osiedla składam stanowczy protest przeciwko wydaniu tych decyzji, z następujących powodów:

I. **SZKODLIWOŚĆ STACJI BAZOWEJ DLA ZDOWIA I ŻYCIA CZŁOWIEKA**

Wielki wzrost ryzyka raka w sąsiedztwie stacji bazowych GSM

Przeprowadzone w Niemczech badania potwierdzają trzykrotnie większą częstość zachorowania na raka wśród osób mieszkających w pobliżu (400 m) stacji bazowych GSM w porównaniu do osób mieszkających dalej od anteny. Ryzyko raka sutka było 3,4 razy większe, a średni wiek zachorowania na tę chorobę był znacznie niższy, 50,8 lat niż w grupie kontrolnej (69,9 lat). Częstość wzrosła również im dłużej ludzie zostali narażeni na promieniowanie. Badaniami objęto dziesięcioletni okres (1994-2004), począwszy od roku po instalacji stacji bazowej.

Przed instalacją stacji bazowej, nie było różnicy w częstości występowania nowotworów między ludzimi mieszkającymi w sąsiedztwie (przyszłych) stacji bazowych i obszarów kontroli.

Wynik jest dość konkretny epidemiologiczne i dowodzi związku między ekspozycją na promieniowanie stacji bazowych GSM i nowotworami.

Źródło (w języku niemieckim): Horst Eger, Klaus Uwe Hagen, Birgitt Lucas, Peter Vogel, Helmut wójt, Einfluss der räumlichen Nähe von Mobilfunksendeanlagen auf die Krebsinzidenz. UmweltMedizinGesellschaft | 17 | 4/2004

Są dowody na uszkodzenia DNA spowodowane promieniowaniem telefonów komórkowych (promieniowanie mikrofalowe).

Zostało również ustalone ponad wszelką wątpliwość w badaniach eksperymentalnych, że uszkodzenie DNA zwiększa ryzyko zachorowania na raka. Badanie to potwierdza kilka innych wskazujących, że uszkodzenie DNA od mikrofal powoduje znaczny wzrost zachorowania na raka wśród osób narażonych na promieniowanie.

To badanie jest tylko jednym z kilku wskazujących na różne zaburzenia zdrowotne osób mieszkających lub pracujących w pobliżu stacji bazowych.

Nowe austriackie badania potwierdzają szkodliwe skutki zdrowotne promieniowania stacji bazowej.

Mimo ekspozycji znacznie poniżej zalecanych poziomów (max. 4,1 mW/m²), wpływ na samopoczucie i wydajność w testach poznawczych stwierdzono w badaniu 365 osób mieszkających w odległości 20-600 metrów od stacji przekaźnikowe telefonii komórkowej.

Źródło: Hutter HP, Moshammer H, Wallner P, Kundi M. Subiektywne objawy, zaburzenia snu i poznawcze u osób mieszkających w pobliżu stacji bazowych telefonii komórkowej telefonów. *Occup Environ Med*. 2006 May; 63 (5) :307-13.

Promieniowania telefonów komórkowych ma działanie biologiczne znacznie poniżej obecnych poziomów zalecanych i jest to dobrze uzasadnione naukowo.

Fizyk, dr Hyland, twierdzi, że promieniowanie stacji bazowej może wpływać na ludzi nawet w bardzo niskim natężeniu.

Stacje bazowe wpływają na zdrowie negatywnie.

Wśród osób mieszkających bliżej niż 300 m od stacji bazowej, francuskie badania wykazały zwiększoną częstość występowania zmęczenia (w promieniu 300m), bóle głowy, zaburzenia snu, złe samopoczucie itp. (200 m) drażliwość, depresja, utrata pamięci, zawroty głowy, spadek libido, etc (100 m). Kobiety znacznie częściej niż mężczyźni skarżyły się na bóle głowy, nudności, utrata apetytu, zaburzenia snu, depresja, uczucie dyskomfortu oraz perturbacji wizualnych.

To pierwsze badanie objawów u osób mieszkających w sąsiedztwie stacji bazowych pokazuje, że w związku z promieniowaniem, minimalna odległość ludzi od stacji bazowych telefonów komórkowych nie powinno wynosić <300 m.

Źródło: Santini R, et al, *Pathol Biol* (Paryż). 2002 lipiec; 50 (6) :369-73. Streszczenie

Neurobehawioralne efekty wśród mieszkańców w pobliżu stacji bazowej.

Osoby mieszkające w pobliżu stacji przekaźnikowej telefonii komórkowej są narażone na ryzyko rozwoju neuropsychiatrycznych problemów i niektóre zmiany w

wykonywaniu neurobehawioralnych funkcji "

Źródło: Abdel-Rassoul G, et al, Neurotoxicology. 2006 sierpień 1. Streszczenie

Jakie więc i czy, szkodliwe skutki może mieć promieniowanie stacji bazowej GSM
Na podstawie znanych faktów biologicznych, to teoretyczne założenie zostało wyjaśnione i udowodnione. To sprawia, że oczywiste staje się, że nawet słabe promieniowanie mikrofalowe może uszkodzić DNA.

Promieniowanie mikrofalowe może ... funkcjonalnie ingerować w naturalne procesy zaangażowane w replikacji DNA "

Źródło: Jak Narażenie na GSM i TETRA Base-station promieniowania może mieć negatywny wpływ na ludzi . Dr Gerarda Hyland.

Wniosek:

Według przytoczonych badań staje się więc jasne, że stacje bazowe telefonii komórkowej nie powinny być lokalizowane bliżej, niż 600m od miejsca stałego przebywania ludzi, a za takie należy uznać zabudowę mieszkalną (nie tylko budynek ale także całą powierzchnię nieruchomości)

W przedmiotowej inwestycji odległość stacji bazowej od ściany najbliższego budynku wynosi **10m.**

II. NIE PEŁNE OBLICZENIA I ZAFALSZOWANY OBRAZ ODDZIAŁYWANIA INWESTYCJI

Przedstawione opis oraz prezentacja graficzna pola i natężenia promieniowania stacji zawarty w dokumentacji, jest nie pełny i nie uwzględnia następujących faktów:

1- Brak oceny czy nie zostaną przekroczone dopuszczalne wartości parametrów pól elektromagnetycznych zgodnie z Rozporządzeniem MŚ z dnia 2003-10-30 w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

2- Brak uszczegółowienia parametrów mocy nadajników, zysków energetycznych anten i tłumienia torów antenowych.

Jest to niezbędne w celu weryfikacji wartości EIRP (maksymalna wartość EIRP podana w dokumentacji wynosi 9999 W co jest bardzo zbliżone do wartości granicznej 10 000 W o której mowa w par3.1 pkt 8g Rozporządzenia.

3- Brak charakterystyk promieniowania anten oraz kątów horyzontalnych i wertykalnych dla tzw. połowy mocy.

4- Brak praktycznej możliwości tak precyzyjnego ustawienia kąтового anten (konsultacje z ekspertem) kierunku wiązki głównej przez co zasięg oddziaływania w rzeczywistości będzie diametralnie inny niż wykazany na rysunku w dokumentacji.

Przy tak zlokalizowanej stacji przesunięcie kierunku wiązki nawet o 1' (sekundę) katową spowoduje diametralnie różny obszar oddziaływania pola fali elektromagnetycznej.

- 5- Brak możliwości kontroli zwiększania mocy nadajników po odbiorze urządzenia, co jest nagminną praktyką

Wniosek:

Realizacja przez UM wniosków z kontroli NIK w sprawie nieprawidłowości w działalności organów administracji architektoniczno-budowlanej (**Załącznik nr 1**).

Przedsięwzięcie wypełnia warunki par2 ust.1 pkt.7a,b,c rozprządzenia RM z dnia 09 listopada 2010 r, DzU nr213 poz.1397 a więc nie może być lokowane w tym miejscu ze względu na rygor par. 47 pkt.5 rozporządzenia nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13662) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

III. **ZABURZENIE HARMONII UKŁADU URBANISTYCZNEGO**

Lokalizacja 56 metrowej wieży na działce 53/9 przy ulicy Topolowej 5c jest sprzeczne z zapisami aktów planistycznych i prawa miejscowego.

1 – nr jednostki planistycznej D.J19 –maksymalna wysokość zabudowy do 3 kondygnacji w typie zabudowy lokalnej.

Wizualizacja: (Załącznik nr 2)

Źródło: SUiKZP miasta Szczecina, T III str 97 (Załącznik nr 3)

2 – Zagrożenia:” Podziały nieruchomości i sposób zabudowy deformujące historyczne układy przestrzenne wsi...”

Ograniczenia:”... nie dopuszczenie do lokalizowania zabudowy rozpraszającej układ tradycyjny, zakłócającej tradycyjną linię zabudowy oraz zasłaniającej ekspozycję tradycyjnych założeń ruralistycznych...”

Źródło: Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13612) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

3 – „...ochronie podlega: b/ linia zabudowy i jej rozplanowanie (usytuowanie budynku mieszkalnego, obiektów gospodarczych), c/ formy architektoniczne zabudowy mieszkalnej i gospodarczej (w tym gabaryty wysokościowe, formy dachów, kompozycja elewacji, tradycyjnie stosowany materiał budowlany)..”

Źródło: Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13645) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

4 – „...warunki ochrony: c/dostosowanie nowych obiektów do historycznej kompozycji przestrzennej i architektury dominującej w miejscowości. W przypadku budowy nowych obiektów w obrębie strefy należy nawiązywać do form i gabarytów zabudowy tradycyjnie

występującej w obrębie miejscowości, d/ obowiązuje uzgadnianie wszelkich działań na podstawie dokumentacji projektowej z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków..”

Źródło: Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13645) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

5 – „...kształtowanie ładu przestrzennego: c/ wysokość zabudowy kubaturowej do 9 m od powierzchni terenu do kalenicy z wyjątkiem wieży widokowej na terenach w granicach miasta Szczecina...”

Źródło: Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13661) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

6 – „...par.47. Ustalenia w zakresie pozostałej działalności produkcyjnej i usługowej.

Pkt. 4: **Nie dopuszcza się lokalizacji** obiektów pogarszających walory krajobrazowe Parku, w tym elektrowni wiatrowych oraz **nowych masztów stacji bazowych telefoni komórkowych** z wyjątkiem wykorzystania istniejących masztów Radiowo-Telewizyjnego Centrum Nadawczego w Kołowie.

Źródło: Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13662) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

7 – „...par.49 ust

IV. **UTRATA WARTOŚCI NIERUCHOMOŚCI**

W związku z lokalizacją stacji bazowej w bezpośredniej bliskości zabudowy mieszkaniowej spowoduje utratę wartości inwestycji i narazi UM na odszkodowania z tego tytułu.

Patrz (Załącznik nr 1)

V. **OCHRONA PRZYRODY**

1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji oraz realizacja stacji bazowej GSM jest wprost sprzeczna z zapisami Planu Ochrony dla Szczecińskiego Parku Krajobrazowego „Puszcza Bukowa” .

a/„...Krzyżowanie się tras migracji zwierząt z ciągami komunikacyjnymi i inwestycjami budowlanymi...”

Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13624) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

b/”... specjalny obszar ochrony siedlisk „Wzórza Bukowe”(kod obszaru PLH 320020) chroni min. W otulinie kompleks lasów bukowych po wschodniej stronie doliny Płoni, co zapewnia ochronę powiązań ekologicznych między Puszcą bukową a Puszcą Goleniowską...”

Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13663) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

„...ust.3.Zaleca się wzmocnienie w granicach otuliny Parku rangi systemu zieleni miejskiej – struktury przestrzennej na terenie miasta wiążące ze sobą wartościowe i różnorodne tereny miejskie i tereny pozamiejskie, w tym Puszcę Bukową. Na obszarze tym w planach miejscowych należy zastrzec ochronę funkcji związanych z pełnieniem przez funkcji korytarza ekologicznego. W zależności od specyfiki powiązań ekologicznych wprowadzić należy ograniczenie możliwości użytkowania powierzchni ziemi, w tym zabudowy, zmiany przeznaczenia gruntów...”

...ust4. Ze względu na znaczenie ochrony powiązań ekologicznych Parku z otoczeniem wyróżnić należy w otulinie następujące korytarze ekologiczne:

„pkt2/lasy oraz dolina Płoni łączące Puszcę Bukową z Puszcą Goleniowską pomiędzy osiedlami Jezierzycy i Kołbacz.

Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13665) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

...ust,5 pkt3: Na obszarach pełniących funkcje korytarzy ekologicznych wymienionych w ust.3, nie dopuszcza się lokalizowania wysokich urządzeń technicznych typu: maszty bazowych telefonii komórkowej, elektrowni wiatrowych...”

Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13666) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

c/...par.47 pkt.5: Nie dopuszcza się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

Rozporządzenie nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego (poz 1777, karta 13662) w sprawie powołania SzPK „Puszcza Bukowa”

VI. WALORYZACJA PRZYRODNICZA

a/ Planowana stacja GSM leży na trasie migracji ptaków między rozlewiskami na działkach nr 71/3, 71/11 oraz 87-99leżącymi na południe od działki 53/9 o korytarzem ekologicznym Rzeka Płonia położonego przy północnej granicy inwestycji.

Rozlewiska po przeciwnej od inwestycji stronie ulicy Topolowej, to siedlisko lęgowe ściśle chronionych i nielicznych jako lęgowe w Polsce m.in. łabędzia niemego *Cygnus olor*, perkozka *Tachybatptus fuficollis*, kokoszki wodnej *Gallinula chloropus*, wodnika *Rallus aguaticus*, trzciniaka *Accrocephalus arundinaceus* oraz ujętego w załączniku I Dyrektywy ptasiej żurawia *Grus grus*.

Zalutują tu również na żerowisko czaple siwe *Ardea cinerea* i myszołowy *Buteo buteo* (ochrona ścisła)

b/ Na terenie lęsnym po drugiej stronie ulicy Topolowej lęgnie się para uszatek *Asio otus* (ochrona ścisła)

c/ Rzeka Płonia na wysokości ul. Topolowej to siedlisko nielicznych w Polsce jako lęgowe i ściśle chronionych pliszki górskiej *Motacilla cinerea* (lęgowa) i łabędzia niemego *Cygnus olor*, oraz łownych krzyżówki *Anas platyrhynchos* i łyski *Fulica atra*.

d/ Pobliskie stawy, to oprócz wymienionych w tym opracowaniu gatunków mające tu swe łęgi są terenami łowów gatunków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej – bielika *Haliaeetus albicilla*, rybołowa *Pandion haliaetus*, kani rudej *Milvus milvus* i błotniaka stawowego *Circus aeruginosus*.

d/W bezpośredniej bliskości (200m) w budynkach przy ulicy Topolowej 6 i 8, znajdują się stanowiska stałego bytowania i rozmnażania nietoperzy chronionych w obszarze Natura 2000 Wzgórze Bukowe, nocka dużego *Myotis myotis* i mopka *Barbastrellus barbastrellus*.

Tak silne promieniowanie planowanej stacji wpłynie na zaburzenia echolokacji tych zwierząt

Źródła: 1/ opracowanie ekofizjograficzne „Jezierzyce” (Ziarnek, Mrugowski 2010)

2/ badania własne 2003-2016

VII. WNIOSKI

Działka geodezyjna nr53/9 z obrębu Dąbie 4204 położona jest w granicach otuliny Szczecińskiego Parku Krajobrazowego „puszcza Bukowa. Inwestor planuje posadzić tam wieżę strunobetonową o wysokości 53 m i średnicy 1,5 m z zamocowanymi na szczycie antenami emitującymi silne promieniowanie elektromagnetyczne.. W całym otoczeniu planowanej inwestycji występują zabudowa rozproszona o wysokości nie przekraczającej 10 m. Omawiana stacja będzie zdecydowaną dominantą górującą nad otoczeniem. Stacja ta o łącznej wysokości 56 m będzie elementem wybitnie dysharmonijnie oddziaływującą na krajobraz Jezierzyc i okolic, stanowiących zasadniczy przedmiot ochrony w ustanowionym SzPK „Puszcza Bukowa

Mając na względzie wyjątkowość walorów krajobrazowych Wzgórz Bukowych, stwierdzić należy, że lokalizacja wieży na ich ekspozycyjnym przedpolu, będzie niezgodna z Planem ochrony dla Szczecińskiego Parku Krajobrazowego „Puszcza Bukowa” ustanowionym Rozporządzeniem nr 113/2006 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 22 sierpnia 2006r. (Dz.Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 95, poz. 1777). Niezgodność uwidacznia się zwłaszcza w kontekście § 49 (Eliminacja zagrożeń zewnętrznych dla Parku w zakresie gospodarki przestrzennej i działalności inwestycyjne prowadzonej w otulinie), ust. 1 pkt 2, który mówi, że: „Ogranicza się lokalizację nowej zabudowy pogarszającej walory krajobrazowe i przyrodnicze Parku, a w szczególności na terenach i punktach widokowych ekspozycyjnych w krajobrazie, z wyjątkiem zagospodarowywania punktów widokowych na terenach rekreacyjnych obiektami podkreślającymi walor widokowy. Ograniczenie to jest jednym ze sposobów eliminowania zagrożeń zewnętrznych dla Parku.

Lokalizacja wieży w tym miejscu będzie również niezgodna ze wszystkimi przepisami prawnymi poruszającymi kwestie ochrony krajobrazu, a w szczególności:

z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:

Art. 2.1. Ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy, polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody: (...) 7) krajobrazu, 2. (...) 5) ochrona walorów krajobrazowych.

Art. 4.1. Obowiązkiem organów administracji publicznej, osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych oraz osób fizycznych jest dbałość o przyrodę będącą dziedzictwem i bogactwem narodowym.

Z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska:

Art. 71.3. Przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu powinny w jak największym stopniu zapewniać zachowanie jego walorów krajobrazowych.

Z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.):

Art. 1. 2. W planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:

2) Walory architektoniczne i krajobrazowe.

Z EUROPEJSKĄ KONWENCJĄ KRAJOBRAZOWĄ, sporządzoną we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z dnia 29 stycznia 2006 r.) -

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ podaje do powszechnej wiadomości:

Preambula

Państwa Członkowskie Rady Europy, sygnatariusze niniejszego,

świadomi, że krajobraz przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz że jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji europejskiej tożsamości;

stwierdzając, że krajobraz jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie: w obszarach miejskich i na wsi, na obszarach zdegradowanych, jak również w obszarach o wysokiej jakości, na obszarach uznawanych jako charakteryzujące się wyjątkowym pięknem, jak i w obszarach pospolitych;

uważając, że coraz to nowe wydarzenia w rolnictwie, leśnictwie, technikach produkcji przemysłowej i wydobywczej, jak również w planowaniu regionalnym i miejskim, w transporcie, infrastrukturze, w turystyce i rekreacji oraz - na poziomie bardziej ogólnym - że zmiany w gospodarce światowej, w wielu przypadkach przyspieszają przekształcanie krajobrazów;

pragnąc odpowiedzieć na życzenie społeczeństwa pragnącego cieszyć się krajobrazami o wysokiej jakości i pełnić aktywną rolę w kształtowaniu krajobrazów;

wierząc, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa i jednostek oraz że jego ochrona, a także gospodarka i planowanie niesie w sobie prawa i obowiązki dla każdego człowieka;

stwierdzając, że jakość i różnorodność krajobrazów europejskich stanowi wspólny zasób oraz że ważna jest współpraca na rzecz ich ochrony, gospodarki i planowania;

uzgodniły, co następuje

Artykuł 5. Każda ze Stron podejmie działania na rzecz:

- a) prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi, jako wyrażenia dzielonej przez nie różnorodności kulturowej i przyrodniczej oraz podstawy ich tożsamości;
- b) ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie krajobrazu ukierunkowanej na ochronę, gospodarkę i planowanie krajobrazu poprzez przyjęcie środków specjalnych określonych w artykule 6;
- d) zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również z wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz.

Artykuł 6. Każda ze Stron podejmie działania na rzecz podnoszenia świadomości społeczeństwa obywatelskiego, organizacji prywatnych i organów publicznych w zakresie wartości krajobrazów, ich roli i wprowadzanych w nich zmian.

SPORZĄDZONO we Florencji, dnia 20 października 2000 r.,

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 24 czerwca 2004 r.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania topograficzne i krajobrazowe, jak też niezgodność planowanej inwestycji z przytoczonymi przepisami prawa UE, krajowego, lokalnego i powszechnego przepisami konwencji krajobrazowej (które strona polska uznała za słuszne) uważamy, że lokalizacja Stacji Bazowej na terenie położonym przy ul. Topolowej 5c nie powinna mieć miejsca.

W imieniu mieszkańców: Włodzimierz Kotwas

Radny RO

Otrzymują:

- 1/ Prezydent Miasta Szczecina
- 2/ Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie
- 3/ Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Zachodniopomorskiego
- 4/ Henryk Jerzyk, Radny Rady Miasta Szczecin
- 5/ Jakub Kalita, Przewodniczący Rady Osiedla Płonia-Śmierdnica_Jezierzyce
- 6/ Paweł Herbut, Klub Kniejołaza
- 7/ Redakcja Kurier Szczeciński
- 8/ Redakcja Gazeta Wyborcza
- 9/ Redakcja Polskie Radio Szczecin

W załączeniu:

- kopie list sygnatariuszy protestu przeciw budowie stacji bazowej GSM przy przy ulicy Topolowej 5c – szt. 5

NIK o stacjach bazowych telefonii komórkowej

2015-12-31 08:04:24

ZAWACZNIK NR 1

Niejasne przepisy sprawiły, że część stacji bazowych telefonii komórkowej funkcjonowała bez analizy ich oddziaływania na sąsiednie nieruchomości. W ocenie NIK obowiązujące regulacje prawne nie gwarantują także należytego badania wpływu na zdrowie i jakość życia mieszkańców działających już anten, nawet w przypadkach wielokrotnego zwiększania mocy nadawanego sygnału.

Najwyższa Izba Kontroli zbadała postępowania administracyjne dotyczące lokalizacji, budowy, rozbudowy i instalacji stacji komórkowych, a także to w jaki sposób spełniano standardy ochrony środowiska związane z emisją promieniowania elektromagnetycznego. Kontrola objęła postępowania w wybranych urzędach trzech miast (Krakowa, Warszawy i Lublina) w latach 2009-2014.

Najważniejsze problemy i nieprawidłowości w działalności organów administracji architektoniczno-budowlanej

Niedookreślone przepisy Prawa budowlanego sprawiły, że skontrolowane urzędy nie badały oddziaływania stacji bazowych telefonii komórkowej na sąsiednie nieruchomości w przypadku znacznego (nawet o ponad 800 proc.) zwiększania mocy zainstalowanych anten, ani też w przypadkach zwiększania ich liczby. Oddziaływanie anten na sąsiedztwo analizowano jedynie dla nowo powstających stacji telefonii komórkowej. Niejasne przepisy w tym zakresie sprawiły, że nie było podstaw do weryfikowania, czy stacje komórkowe o zwiększającej się mocy nie wpłyną w niedopuszczalny sposób na sąsiednie tereny, w tym także na możliwość ich przyszłego zagospodarowania. Tymczasem zwiększenie mocy anten powoduje zwiększenie zasięgu oddziaływania pól elektromagnetycznych na otoczenie. Może to wpływać m.in. na ograniczenie praw do tych nieruchomości w związku ze znacznym wzrostem promieniowania elektromagnetycznego w miejscach dostępnych dla ludności.

Administracja architektoniczno-budowlana nie badała oddziaływania promieniowania stacji bazowych telefonii komórkowych na sąsiednie nieruchomości także w sytuacjach, gdy wysokość urządzenia nie przekraczała trzech metrów. W świetle istniejących przepisów Prawa budowlanego zarówno część inwestorów, jak i organów administracji architektoniczno-budowlanej oraz nadzoru budowlanego traktowała stacje do takiej wysokości po prostu jako urządzenia. A te nie wymagają pozwolenia na budowę, ani nawet zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych.

NIK wskazuje na niejednorodną wykładnię przepisów w tym zakresie przez sądy administracyjne, a także na dopuszczanie przez wojewodów i organy nadzoru budowlanego stosowania wobec stacji bazowych telefonii komórkowej procedury uproszczonej (czyli dopuszczanie do budowy stacji bazowych telefonii komórkowej w oparciu o zgłoszenie zamiaru wykonania robót budowlanych). W ocenie NIK niejasne przepisy prawa w tym obszarze mogą sprzyjać dowolności postępowania organów, a tym samym zwiększają ryzyko korupcji.

Główne problemy i nieprawidłowości w obszarze ochrony środowiska

Wraz ze zgłoszeniami środowiskowymi instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne operatorzy telefonii komórkowej przedkładali urzędowi także wyniki pomiarów pól elektromagnetycznych, na które powoływali się w dokumentach. Nie wszystkie przedstawione pomiary zawierały komplet istotnych danych. Pomimo braków skontrolowane urzędy od momentu

wprowadzenia zgłoszeń środowiskowych (od 2011 r.) nie wniosły zastrzeżeń ani nie żądały uzupełnienia niekompletnych wyników pomiarów, głównie ze względu na autorytet certyfikowanych firm. Ze względu na znaczenie problemu i jego wpływ na jakość życia mieszkańców NIK zwraca uwagę na potrzebę wnikliwego sprawdzania, czy firmy certyfikowane w Polskim Centrum Akredytacji wykonują pomiary zgodnie z metodami określonymi przez ministra środowiska, w tym w budynkach w sąsiedztwie stacji bazowych oraz w miejscach dostępnych dla ludności, w których wcześniej stwierdzono natężenie promieniowania bliskie dopuszczalnego limitu.

NIK zauważa przy tym także, że brakowało jednoznacznych przepisów prawa regulujących formę i układ prezentowania przez operatorów wyników pomiarów pól elektromagnetycznych. Stanowią zaś one jedyne dokumenty, umożliwiające organom ochrony środowiska ocenę dotrzymania limitów promieniowania, a tym samym określenia realnego narażenia ludności na to promieniowanie.

Skontrolowane urzędy nie były zobowiązane i nie przeprowadzały ocen oddziaływania stacji telefonii komórkowej na środowisko. Brak konieczności prowadzenia takich badań był efektem znacznego uproszczenia w 2007 r. systemu kwalifikacji stacji bazowych telefonii komórkowej. Wprowadzone wówczas przepisy prawa nakazały analizować miejsca dostępne dla ludności wyłącznie w osi głównej wiązki promieniowania pojedynczej anteny. Wymagane analizy pomijały tym samym faktyczny, przestrzenny rozkład pól elektromagnetycznych, emitowanych z danej stacji oraz promieniowanie sąsiadujących anten innych operatorów.

Co więcej, te uproszczone analizy przeprowadzane były - także zgodnie z przepisami - jedynie przed budową stacji w oparciu o dokumenty przedłożone przez inwestora. Nie były natomiast ponawiane w późniejszym okresie - już podczas działania stacji telefonii komórkowej - nawet w przypadkach wielokrotnego i znacznego zwiększania ich mocy przez operatorów. Operatorzy nie dokumentowali bowiem dokonanej przez siebie kwalifikacji środowiskowej przedsięwzięcia, lecz jedynie deklarowali brak konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wnioski

W związku z ustaleniami kontroli NIK wnioskuje o pilne podjęcie inicjatywy legislacyjnej, aby jednoznacznie i kategorycznie doprecyzować procedury budowy stacji telefonii komórkowych i określić warunki ich powstawania, zwłaszcza pod kątem szeroko rozumianego bezpieczeństwa ludzi i środowiska.

ZAWĄCZNIK NR 2

